

der som Rabat ydes de Industrier, som hidtil har haft en højere Rabat end den, de faar ifølge Lovforslaget. Hvis den højtærede Minister kunde give et bekræftende Svar herpaa, vilde jeg være i nogen Grad tilfredsstillet, særlig hvis Ministeren samtidig vil udtale Beredvillighed til at optage en Forhandling paa dette Grundlag. Jeg har i øvrigt en Følelse af, at den højtærede Minister i hvert Fald tidligere har været særlig velvillig stemt med Hensyn til at gaa til de Fragtlempelser, der i sin Tid blev givet de paagældende Industrier.

M. C. Jensen: Efter de Udtalelser, de ærede Ordførere har fremsat angaaende Lovforslaget, og under Hensyn til, at man ønsker dette Lovforslag hurtigt fremmet, gaar jeg ud fra, at der ikke bliver Udvalgsbehandling af Sagen. Jeg vil da gerne gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg maa udtale, at jeg slutter mig til de Udtalelser, som Venstres Ordfører har fremsat om Lovforslaget som Helhed.

Jeg skulde ikke have bedt om Ordet, hvis ikke den Kreds af Befolkningen, som jeg staar i nær Berøring med, nemlig Fiskerierhvervet, var det Erhverv, som maaske i allerhøjeste Grad har følt, hvad en høj Jernbanetakst kan have til Følge, og ærede Medlemmer vil adskillige Gange, naar der har været rejst Kritik over de høje Fiskepriser, have set, at man har forsvaret sig med, at de høje Jernbanetakster har medført, at de høje Priser, som har været forlangt for Fisken, maatte opretholdes. Nu vil jeg ikke erkende, at dette i alle Tilfælde har været Grunden, men jeg vil dog understrege, at det har været en væsentlig Grund til, at Fiskepriserne har været saa høje. I Lovforslagets Punkt 9, angaaende en ny Affattelse af § 61, staar der, at der skal indføres særlige, lavere Takster for saadant Vognladningsgods, som efter sin Værdi og Beskaffenhed skønnes at kræve en lavere Fragt end den almindelige Vognladningstakst. Det er tidt sket, at man har andraget om at faa en Lempelse for Fragt af Is. Nu vil denne Bestemmelse selvfølgelig ikke faa nogen Betydning for den kommende Sommer, idet vi i Vinter har haft en ret stærk Isvinter og de forskellige Forretninger derfor har bjærget den Is, der er nødvendig, men for en Sommer som sidste Sommer, da der var stor Mangel paa denne Vare, vilde den have haft sin Betydning. Isen skal jo beforders ret hurtigt, og da det vil have ret stor Betydning for at faa Isen frem, at den kan fremskaffes saa billigt som muligt, vil jeg gerne spørge den højt-

ærede Minister, om Befordringen af Is ikke kunde komme ind under den omtalte Bestemmelse i § 61.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for, at der i det følgende Stykke af Paragraffen er indført den Bestemmelse, at Tillæget af 50 pCt. til Ilstykgodstaksten bortfalder for fersk Fisk. Ærede Medlemmer kunde maaske tænke sig, at naar Fiskeriet fik denne Indrømmelse, maatte det i alle Tilfælde være tilfreds. Det gaar imidlertid undertiden saadan, at jo mere man faar, des mere vil man have. Men for at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at Fisk er en Ting for sig, skal jeg oplyse, at naar der sendes 100 kg Fisk, skal der mindst 100 kg Emballage med, idet Emballage og Ispakning er ca. Halvdelen af Bruttovægten. Det vil deraf ses, at selv om nu den Lettelse i Fragtomkostningerne, som foreslaas i Lovforslaget, er betydelig, vil alligevel Fragten for selve Varen være ret betydelig. Jeg vil endvidere gerne gøre opmærksom paa, at Forholdene har forandret sig ganske væsentligt. Før var det saaledes, at den overskydende Del af Fiskefangsten blev sendt til Tyskland, og man kunde da fremsende Overskudsproduktionen vognladningsvis; men nu er det blevet saaledes herhjemme, at vi skal afsætte den allerstørste Del af vor Fangst her i Landet, og da København, som er blevet vort eneste Hovedmarked, ligger langt borte fra de forskellige Fiskepladser, vil en ret dyr Fragt spille en overordentlig Rolle for Fremsendelsen af Fisken. Jeg vil endelig gøre opmærksom paa, at naar Fisken skal forsendes som Ilstykods, bliver denne Takst beregnet for hele Vejlængden, uanset om Fisken fremsendes fra en Stikbane. Vi har haft Tilfælde, hvor Vejlængden udgør f. Eks. 200 km, men indtil Halvdelen af Vejlængden er en Stikbane, hvor der aldrig løber Ilto; desuagtet beregnes Ilgodstakst for den fulde Vejlængde. Man har indenfor Erhvervet set paa det som noget, der maaske var nødvendigt for Vejlængdens Skyld, men dog muligvis ikke helt rigtigt: at man skal betale hele Fragten som Ilgods, selv om Varen kun en lille Del af Vejlængden beforders som Ilgods.

Der er fra forskellig Side udtalt Glæde over, at Ministeren er bemyndiget til at lade disse Takster nedsætte efter Erklæring fra Jernbaneraadet og Finansudvalgene. Ogsaa jeg vil gerne udtale min Glæde herover: Jeg er af den Mening, at for saa vidt Fiskerierhvervet ikke i en nær Fremtid faar bedre Kaar at arbejde under, vil